

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200097
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720200097.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v právnej veci povinného z neodkladného opatrenia H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., O. A., zastúpeného M.. W. G., advokátkou so sídlom A. N., R. XX/XX, proti oprávnenému z neodkladného opatrenia H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., O. XXXX/X, zastúpeného V. G.H., s. r. o., so sídlom A., W. XXXX, IČO: XX XXX XXX, o návrhu povinného z neodkladného opatrenia na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného z neodkladného opatrenia proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.marca 2020, č. k. 3C/2/2020-58, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia tamojšieho súdu č.k. 5C/7/2019-28 zo dňa 25.03.2019. O trovách konania rozhodol tak, že oprávnený z neodkladného opatrenia má voči povinnému z neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že povinný z neodkladného opatrenia (ďalej len „navrhovateľ/povinný“) podal návrh na zrušenie neodkladného opatrenia tamojšieho súdu sp. zn. 5C/7/2019 zo dňa 25.03.2019, právoplatného dňa 03.05.2019 s odôvodnením, že toto neodkladné opatrenie vydal súd na základe tvrdení oprávneného z neodkladného opatrenia (ďalej len „oprávnený“), že sa voči nemu zle správal a podal na neho trestné oznámenie. Toto trestné oznámenie bolo postúpené na prejednanie ako priestupok, ktoré konanie bolo rozhodnuté podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch s tým, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo povinnému preukázané. V priestupkovom konaní boli predložené dôkazy preukazujúce, že v deň podania trestného oznámenia bol povinný napadnutý v predmetnom byte, a táto vec nie je doposiaľ právoplatne ukončená. Svedecké výpovede otca, starej matky a brata povinného sa rozchádzali v podstatných okolnostiach, čo potvrdzovalo, že sa voči svojmu otcovi ničoho nedopustil, ba práve naopak, že bráni svojho brata pred otcovými fyzickými útokmi. Oprávnený podal na neho krivé trestné oznámenie so snahou poškodiť ho a zabrániť mu bývať v byte, v ktorom žili s ich nebohovou matkou. Zrušil mu trvalý pobyt v danom byte, odobral mu kľúče, a teda sa ani nemá ako do bytu dostať, no v uvedenom bytovom dome má kamarátov a v prípade, že by sa náhodou nachádzal v blízkosti otca, tak predpokladá, že by oprávnený neodkladné opatrenie využil a opäť podal na neho trestné oznámenie, hoci napriek vydanému neodkladnému opatreniu sa sám oprávnený s povinným kontaktuje, vozí brata k babke, a je teda zrejmé, že vôbec nemá z povinného strach. V závere uviedol, že vzhľadom na správanie otca i na skutočnosť, že povinný si vinou otca musel zabezpečiť novú prácu a bývanie a dnes žije v N., uplatňuje si náhradu trov konania. Súd prvej inštancie uviedol, že k zrušeniu neodkladného opatrenia môže viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha. Odpadnutie

dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektmi sa zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti povinnému nepribližovať sa k oprávnenému otcovi na vzdialenosť menšiu ako XX metrov mimo konaní pred orgánmi verejnej moci, resp. v uložení povinnému nevstupovať do bytu č. XX, vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX v A., ani do priestorov tohto bytového domu, vrátane všetkých častí a spoločných častí bytového domu, bolo nariadené z dôvodu, že súd mal osvedčené dôvodné podozrenie, že telesná ako i duševná sféra oprávneného je pravdepodobne ohrozená správaním sa povinného, keď títo sú voči sebe vo vzťahu otec - syn s tým, že podľa vyjadrenia oprávneného sa povinný v ich spoločnej domácnosti k nemu správal násilne, agresívne, vulgárne mu nadával, vyhrážal sa mu s tým, že oprávnený sa začal obávať jeho reakcií, situácia sa stupňovala, pričom má obavu o zdravie a život ako aj z toho, že povinný bude vo svojom konaní pokračovať. Zároveň bolo neodkladné opatrenie nariadené z dôvodu, že možno predpokladať, že oprávnený má stále možnosť vstupu do bytu, v ktorom oprávnený býva. Súd prvej inštancie mal za to, že či má niekto obavy z druhej osoby je psychickým stavom (podobne ako napríklad dobrá viera). Vyslovil názor, že uvedené samo o sebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu týchto obáv dôvodiť. Dospel k záveru, že keď sa oprávnený so povinným synom nechce stretávať a vyjadruje obavy, že by sa povinný mu mohol pomstiť, svedčí o tom, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, aj naďalej trvajú. Nemal preukázané tvrdenie povinného, že oprávnený na neho podal krivé trestné oznámenie so snahou poškodiť mu a zabrániť mu bývať v spoločnom byte, toto zostalo len v rovine tvrdení povinného. Skutočnosť, že priestupkové konanie bolo ukončené zastavením, nakoľko vzhľadom na protichodnosť výpovedí oprávneného a povinného nebolo povinnému preukázané spáchanie skutkov, neposúdil ako preukázanú skutočnosť pre zrušenie neodkladného opatrenia. Takou by podľa súdu prvej inštancie bolo prijatie záveru orgánom prejednávajúcim priestupok, že skutok sa nestal. V prejednávanej veci však k takejto zmene skutkových pomerov nedošlo, nebolo preukázané ani v priestupkovom ani v tomto konaní, že povinný nevykonal nič také, čo je spôsobilé vzbudiť obavu u oprávneného. Oprávnený aj naďalej vyjadroval svoje obavy z kontaktu s povinným. Tvrdenia povinného o tom, že ho oprávnený kontaktuje nemal súd prvej inštancie v konaní preukázané. Stav, kedy otec trvá na tom, aby aj naďalej zostalo v platnosti rozhodnutie, ktorým bolo zakázané jeho synovi priblížiť sa k nemu, resp. aby syn nevstupoval do bytu otca, vyhodnotil ako neštandardný, pričom postoj otca/oprávneného, ktorý pociťuje obavy voči svojmu synovi, súd prvej inštancie posúdil ako rozhodný a návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol. Právne vec posúdil podľa § 325 ods. 2 písm. f), h), § 334, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že podané trestné oznámenia, ktoré podal oprávnený, stará matka i bývalý zamestnávateľ sa nezakladajú na pravde. Jednalo sa o vymyslené skutočnosti. Odvolateľ mal za to, že dôvodom vydania neodkladného opatrenia boli podané trestné oznámenia, ktoré mali preukázať, že sa chová spôsobom, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Neodkladné opatrenie nebolo časovo ohraničené. Povinný mal za to, že predložil dôkazy, ktoré preukazujú to, že sa nestali oprávneným (starou matkou) tvrdené skutočnosti v podaných trestných oznámeniach. Ďalej mal za to, že oprávnený nemá obavu z jeho osoby a tvrdenie, že sa s ním nechce stretávať sa nezakladá na pravde z dôvodu, že oprávnený vozí mladšieho brata k rodičom matky, pričom vedel, že sa tam povinný nachádza. Od vydania neodkladného opatrenia aj naďalej oprávnený posielal finančné prostriedky, ktoré mu povinný požičal. Vyjadril obavu, že ak bude neodkladné opatrenie v platnosti, oprávnený ho vyhľadá a následne na neho podá trestné oznámenie, že nedodržiava neodkladné opatrenie. Povinný mal za to, že nemá dôvod ospravedlniť sa oprávnenému, nakoľko nemá za čo. Poukázal na fotografie predložené priestupkovému orgánu, ktoré preukazujú neprimerané správanie oprávneného voči mladšiemu bratovi. Uviedol, že dôvodom podaného návrhu oprávneného na vydanie neodkladného opatrenia bola pomsta voči nemu. Žiadal neodkladné opatrenie zrušiť a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Oprávnený v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné, vecne správne a odvolanie nedôvodné. Zotrvával na všetkých skutkových tvrdeniach uvedených vo vyjadrení zo dňa 21.02.2020. Mal za to, že dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia

Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 5C/7/2019 neboli len podané trestné oznámenia, ale aj vyhodnotenie všetkých závažných skutočností, a to celkové správanie povinného, ktoré bolo do určitej miery tolerované zo strany oprávneného z dôvodu rodinných väzkov. Oprávnený zdôraznil tak ako v konaní 5C/79/2019, že spočiatku nemal záujem povinného kriminalizovať, keď v tichosti toleroval útok, pri ktorom mu povinný poranil rameno, avšak po stupňujúcej sa agresii, kedy jeho správanie začalo vážne ohrozovať už aj život a zdravie matky oprávneného, musel pristúpiť k podaniu oznámení a návrhu. Poprel, že by vykonal akt pomsty. Podaním trestného oznámenia a návrhu sledoval výlučne ochranu a bezpečnosť seba a svojej matky. Úvahy povinného o možnom zneužití neodkladného opatrenia na podanie trestného oznámenia označil za nepodložené a nelogické, pričom od nariadenia neodkladného opatrenia keby chcel tak vykonať, tak by tak vykonával, čo sa však nestalo. Situáciu privedenia mladšieho syna k rodičom matky a možnému stretnutiu popísal tak, že v podstate ani nevie, či povinný je tam, nakoľko ani nevystúpi z auta a rodičov matky dieťaťa nenavštevuje. Vyjadril nesúhlas s právnym posúdením dôsledkov zastavenia priestupkového konania, pre absenciu dostatočného podkladu pre výrok o vine povinného, nakoľko mal za to, že dôvody zastavenia nezakladajú zákonný dôvod podľa § 344 CSP. Poukázal na to, že aj samotný povinný pripustil, že medzi ním a oprávneným opakovane dochádzalo k nezhodám, pričom popieral svoje vulgárne prejavy, či prejavy fyzickej agresie. Oprávnený poprel, že by opakovane napádal mladšieho syna, ktorému dal len jednu facku. Vyjadril pochybnosti o motivácii povinného pri podaní návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, keď v minulosti tvrdil, že sa oprávneného bál, pričom má za to, že dôvodom nie je uzmierenie s ním. Ako dôvod podaného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uviedol obavu o svoj život, zdravie v dôsledku agresívneho správania sa a vyhrážok povinného, ktorá naďalej pretrváva.

4. Povinný v písomnej replike k vyjadreniu oprávneného uviedol, že nariadené neodkladné opatrenie mu bráni v uzmiernení s oprávneným a v prípade, ak by oprávneného iným spôsobom kontaktoval bolo by to porušenie neodkladného opatrenia, a preto musí byť opatrný a vyhýbať sa akémukoľvek kontaktu s oprávneným, aby si nepriviloval trestné stíhanie. Vyjadril právny záver, že ak by na základe vnútorného vnímania mali byť nariadené neodkladné opatrenia tak, by mohli byť obmedzovaní všetci občania. Povinný tvrdil, že oprávnený podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia až potom, ako bol v byte napadnutý kamarátom oprávneného a privolať policajnú hliadku. Vyjadril presvedčenie, že keby oprávnený nevyužil situáciu, keď mu zrušil trvalý pobyt a požiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, určite by došlo k jeho zrušeniu v odvolacom konaní. Poukázal na to, ako sms správami a fotografiami preukázal sťažnosti brata na oprávneného. Uviedol, že oprávnený ho opakovane bil, pričom matke sľúbil, že nedopustí, aby sa oprávnený voči mladšiemu bratovi správal tak ako k nemu. Žiadal nariadené neodkladné opatrenie zrušiť.

5. Oprávnený v písomnej duplike k replike povinného uviedol, že v replike sú uvedené nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia nesúvisiace s meritom veci. Vyjadril, že nariadeným neodkladným opatrením bolo povinnému zakázané priblížiť sa, nie sa ospravedlniť. Vo vzťahu k tvrdenému obmedzeniu ústavných práv povinného na slobodu pohybu, poukázal na zásadu demokratickej spoločnosti, a to že sloboda jednotlivca končí tam, kde sa začína sloboda toho druhého. Povinný má za to, že ochrana jeho zdravia, života a bezpečnosti má prednosť pred slobodou pohybu povinného, zvlášť keď tento žije v N., pričom v bytovom dome, kde mu bol zakázaný vstup nemá žiadnych kamarátov. Stretávanie s mladším bratom W. nie je problematické, nakoľko oprávnený vozí syna k starým rodičom z matkinej strany, kde sa môže povinný s bratom stretnúť. Opätovne poprel, že by sa hrubo správal k svojim deťom a záverom vyjadril, že podľa jeho názoru pretrvávajú dôvody nariadenia neodkladného opatrenia, a to tak zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako XX metrov, ako aj zákazu vstupu do bytu č. XX, resp. bytového domu so s.č. XXXX v k.ú. A.. Uznesenie súdu prvej inštancie žiadal potvrdiť a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje; sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

9. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

10. Ako vyplýva z uvedených ustanovení CSP, nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez takejto bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozená, prípadne by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je potrebné teda vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená jedine za predpokladu, ak sa preukáže, že existencia takýchto konkrétnych úkonov strán sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže sa dôvodne obávať nenapraviteľnej, alebo ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Uvedené skutočnosti boli preukázané v konaní Okresného súdu Považská Bystrica vedeného pod sp.zn. 5C/7/2019, v dôsledku čoho bolo nariadené neodkladné opatrenie uznesením č.k. 5C/7/2019-28 zo dňa 25.03.2019, ktorým bolo povinnému zakázané priblížiť sa na XX metrov k oprávnenému a zakázané vstúpiť do bytu č. XX, resp. bytového domu so s.č. XXXX v k.ú. A.. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že k zrušeniu neodkladného opatrenia môže viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha, pričom uvedené musí byť spoľahlivo preukázané. Odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektmi sa zmenila alebo nastala nová situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov, čo v tomto prípade by predstavovala zmena postoja oprávneného k nariadenému neodkladnému opatreniu, respektíve úprava vzájomných vzťahov otca a syna.

11. V preskúmvanej veci ide o návrh na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, ktoré povinný odôvodnil tým, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Zánik dôvodov videl v zastavení priestupkového konania a v kontakte s oprávneným, ako aj v tom, že uvedené rozhodnutie zasahuje do jeho ústavných práv na slobodu pohybu.

12. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že ak sa oprávnený s povinným nechce stretávať aj naďalej a vyjadruje obavy, že by sa mu povinný mohol pomstiť, tieto skutočnosti svedčia o tom, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, aj naďalej trvajú. Rovnako sa stotožňuje so záverom, že nebolo preukázané tvrdenie povinného, že oprávnený na neho podal krivé trestné oznámenie so snahou poškodiť mu a zabrániť mu bývať v spoločnom byte, keď uvedené zostalo len v rovine tvrdení povinného. V pôvodnom konaní o nariadení neodkladného opatrenia bolo riadne preukázané, že užívacie právo k bytu má len oprávnený, pričom právo povinného bolo odvodené od tohto práva, ktoré zaniklo zrušením trvalého pobytu. Zastavenie priestupkového konania z dôvodu použitia zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) znamená, že skutok nebolo možné dokázať pre nedostatok dôkazov a nie že sa nestal. Odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu rozhodnutí priestupkového orgánu vyplýva, že komunikácia medzi oprávneným a povinným v rozhodnom čase bola vypätá a konfliktná, čo potvrdili obe strany. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5C/7/2019-28 zo dňa 25.03.2019 o nariadení neodkladného opatrenia, ako aj z napadnutého uznesenia mal odvolací súd preukázané, že podkladom pre vydanie neodkladného opatrenia a zamietnutie návrhu na jeho zrušenie bolo aj vnútorné vnímanie oprávneného vzájomných interakcií s povinným, ktoré vnímal ako psychické a fyzické násilie voči svojej osobe, ktorým bolo ohrozené jeho život a zdravie. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že orgán prejednávajúci priestupok dospel k záveru, že nemožno preukázať spáchanie skutku povinnému. V súlade s názorom súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že je potrebné vnímať minulé aj existujúcu situáciu z pohľadu vnútorného vnímania oprávneného, ktorý aj naďalej cíti ohrozenie z prítomnosti povinného, má obavu

o vlastný život a zdravie, pričom prežité okolnosti vnímal ako nebezpečné. Pokiaľ povinný v odvolaní tvrdil, že oprávnený sa s ním kontaktuje, tieto tvrdenia žiadnym dôkazom nepreukázal. K odvolacím námietkam povinného poukazujúcim na zastavenie priestupkových konaní, odvolací súd uvádza, že zastavenie priestupkového konania z dôvodu, že spáchanie skutkov nebolo preukázané, nie je samo o sebe dôvodom na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, pokiaľ je tu stále pociťovaný stav ohrozenia zo strany oprávneného zo správania povinného. Odvolacieho námietky povinného, že sa nemôže ospravedlniť, resp. pokúsiť sa o nápravu vzťahu z dôvodu nariadeného neodkladného opatrenia nie sú dôvodné, nakoľko nič nebráni povinnému, aby sa pokúsil napraviť vzťah s oprávneným iným spôsobom (listom, emailom, prípadne telefonicky). Rovnako námietka zásahu do ústavných práv na slobodu pohybu povinného je nedôvodná, nakoľko mu bol obmedzený vstup do nehnuteľnosti, ku ktorej nemá žiadne právo. Z týchto dôvodov bolo odvolanie povinného nedôvodné.

13. Odvolací súd vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný oprávnený. Odvolací súd preto oprávnenému priznal proti povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).